သာသနာပြု စင်စစ် 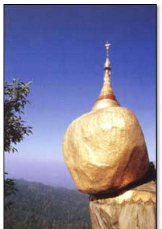 ကောန်ဖြစ်ပြီလား

အရှင်ဉာဏိကာဘိဝံသ

မြန်မာ့သာသနာ့သမိုင်းဝယ် ထင်ရှားလှသော ကျီးသဲလေးထပ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဇိနတ္ထပကာသနီကျမ်းကိုဖတ်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ၄င်းစာအုပ်ကိုဖတ်နေရင်း မပြီးဆုံးသေးမီပင် ခရီးရှည်ထွက်စရာအကြောင်းတစ်ခု ပေါ်လာခဲ့ပါသည်။၄င်းခရီးမှာ အလည်ထွက်ခြင်း (သို့မဟုတ်) အများသူငါအသုံးအနှုန်းအရ သုံးစွဲရသော် ဘုရားဖူးထွက်ခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။ ငြင်းပယ်၍ မရနိုင်လောက်သောအကြောင်းတစ်ခုကြောင့် ၄င်းခရီးကို လိုက်ပါခဲ့ရပါသည်။ လိုက်လိုစိတ်ကား အလျင်းမရှိပါ။ မကြာသေးမီနှစ်များအတွင်းက ခရီးသွားဟန်လွှဲ တွေ့ကြုံခဲ့ရသော ဘုရားဖူးအမည်တပ်ထားသောပုဂ္ဂိုလ်တစ်စု၏ မဖွယ်ရာသော အပြုအမူကြောင့် အုပ်နှင့်သင်းနှင့် စုပေါင်း၍ဘုရားဖူးထွက်ကြသော ယဉ်ကျေးမှုတစ်ခုအပေါ် သံသယများစွာ ဝင်နေခဲ့ပါသည်။

ထို့ကြောင့် အစုအသင်းဖြင့် ဘုရားဖူးထွက်ခြင်းကို တတ်နိုင်သမျှ ဝေးဝေးက ရှောင်နေခဲ့ပါသည်။ ယခုခရီးကိုကား အထက်ကဆိုခဲ့သလို ငြင်းပယ်၍မရနိုင်သော အကြောင်းတစ်ခုကြောင့် လိုက်ပါသွားခဲ့ရပါသည်။ သွားရမည့်ခရီးကား အောက်မြန်မာနိုင်ငံ ခရီးစဉ်ဖြစ်ပါသည်။ရန်ကုန်တိုင်း ပဲခူးတိုင်း မွန်ပြည်နယ် ကရင်ပြည်နယ်တို့အတွင်း ထင်ရှားသောနေရာဒေသများ စုံလင်သလောက်ဖြစ်ပါသည်။ နာမည်ကြီးဘုရားပုထိုးများ ဆရာတော်ကြီးများနှင့် သူ့နည်းသူ့ဟန်ဖြင့်ကျော်ကြားသော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများပါမကျန် စုံလင်လှပါသည်။

အတူပါဝင်လိုက်ပါသွားခဲ့ရသောအဖွဲ့သည် သက်ဆိုင်ရာနေရာများ၌ တာဝန်ကြီးကြီး ယူထားရသူများဖြစ်ခြင်း အသက်အရွယ်အားဖြင့်လည်း မငယ်လှသူများဖြစ်ခြင်းကြောင့် သွားရသောခရီး၌ အချင်းချင်းနားလည် စာနာကြသဖြင့် ကျေနပ်ဖွယ်ဖြစ်ရပါသည်။ မိမိဂုဏ်သိက္ခာကို ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်ပြီး နေထိုင်ကြသူများဖြစ်၍လည်း သွားရသောခရီးဝယ် စိတ်ချမ်းသာမှုတစ်မျိုးကို ခံစားခဲ့ရပါသည်။မဖွယ်ရာသောအပြုအမူမျိုးကို မတွေ့ရသဖြင့်လည်း အတူသွားခဲ့ရသော ခရီးဖော်အားလုံးကို ကျေးဇူးတင်မိပါသည်။

(၂)

သွားခဲ့ရသောခရီးဝယ် တွေ့ကြုံခဲ့ရသော အကြောင်းအရာများစွာထဲမှ တစ်ခုသောအကြောင်းကိုကား မပြောပဲ မနေနိုင်လောက်အောင် ဖြစ်ရပါသည်။ ထိုအရာမှာ သာသနာပြုဆိုသော ဆိုင်းဘုတ်စာတမ်းကို နေရာတော်တော်များ၌ တွေ့မြင်ခဲ့ရသော အချက်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ လမ်းခရီးတလျှောက် ဖြတ်သန်းသွားလာရင်း ပုံသဏ္ဍာန် အမျိုးမျိုးသောကားများ၌ ဘာသနာပြုအဖွဲ့ ညာသာနာပြုအဖွဲ့ဆိုသော စာတမ်းများ ချိတ်ဆွဲထားသည်ကို များစွာတွေ့ရပါသည်။ ၄င်းနည်းတူ သာသနာပြုတောင်တော်၊ သာသနာပြုဘိုးတော်၊ သာသနာပြုမယ်တော်၊ သာသနာပြုဆရာတော်ဆိုသော ဆိုင်းဘုတ်ကြီးငယ်ထောင်၍ သာသနာပြုအမည်ကိုခံယူနေကြသော နေရာဌာနနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ငယ်တို့ကိုလည်း များစွာတွေ့မြင်ခဲ့ရပါသည်။

ထိုသာသနာပြုဆိုင်းဘုတ်များ၏ အနီးအပါး၌ ပုံဏ္ဍာန်အမျိုးမျိုးသော ဘုရားစေတီတို့ကို အမည်အမျိုးမျိုးတပ်လျက်၄င်း၊ နတ်ရုပ်ပေါင်းစုံ သတ္တဝါအရုပ်ပေါင်းစုံ အင်းပေါင်းစုံ ခြံရံလျက်၄င်း၊ထေရဝါဒမျက်စိနှင့် မဆီလျော် မအပ်စပ်လှသောမြင်ကွင်းများကို စိတ်နောက်ကျဖွယ်ရာ တွေ့မြင်ခဲ့ရပါသည်။ ကျောင်းရိပ် ကန်ရိပ်ဘုရားရိပ်ကို ဝင်လိုက်သည်နှင့် စိတ်အေးငြိမ်းချမ်းသာမှုကို ခံစားရမည့်အစား စိတ်နှလုံးပူလောင်ရှုပ်ထွေးမှုကိုသာ ခံစားရပါသည်။ သာသနာပြုဆိုသောနေရာများ၌ ပရိတ်သတ်များစည်ကားနေခြင်းအတွက် ဝမ်းမြောက်ကြည်နူးစွာဖြင့် သာဓုနုမော်ခေါ်ဆိုလိုပါသော်လည်း ကြည်နူးဝမ်းသာ မဖြစ်နိုင်ခဲ့ပါ။ ထိုနေရာမျိုး၌ ကားကြီးကားငယ် အသွယ်သွယ်နှင့် ပရိတ်သတ်ပေါင်းစုံ စည်ကားနေမှုကိုမြင်ရရာ သာသနာနောင်ရေးအတွက် စိတ်ရတက်မအေးဖွယ်ရာ ဖြစ်ရပါတော့သည်။

ထို့ကြောင့် သာသနာပြုဆိုသောစကားနှင့်ဆက်စပ်၍ ဖတ်နေဆဲ ဇိနတ္ထပကာသနီကျမ်းမှ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာပြုစေလွှတ်ခန်းလာ သာသနာပြုပုံ အကွက်တစ်ကွက်ကို သတိတရဖြစ်မိပါသည်။မိမိသတိရမှုကို စာဖတ်သူများလည်း တွေးတောဆင်ခြင်နိုင်ရန်အတွက် တင်ပြလိုစိတ်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

(၃)

"ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်သည် ဘုရားဖြစ်တော်မူစ ပထမဝါကို ဗာရာဏသီပြည် မိဂဒါဝုန်တော၌ သီတင်းသုံးဝါကပ်တော်မူပါသည်။ ဝါဦးကာလ၌ ပဉ္စဝဂ္ဂီငါးဦးကို ဓမ္မစကြာ အနတ္တလက္ခဏာသုတ်စသော တရားတော်များကို ဟောကြားတော်မူပါသည်။ ထိုတရားဒေသနာများကို ကြားနာပွားများရသဖြင့် အရှင်ကောဏ္ဍညစသော ပဉ္စဝဂ္ဂီငါးဦးတို့ အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်ဆိုက်ရောက် နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုတော်မူကြပါသည်။ ဝါတွင်းကာလ၌မူလည်း ယသသူဌေးသား အမှူးရှိသော ငါးကျိပ်ငါးယောက်သော အမျိုးကောင်းသားတို့ကို ပုဂ္ဂိုလ်အလိုက်စရိုက်နှင့် ကိုက်ညီသော တရားရေအေး အမြိုက်ဆေးကို တိုက်ကျွေးတော်မူပြီး ဝိမုတ္တိရသခေါ် သံသရာဆင်းရဲဒုက္ခမှ လွတ်မြောက်မှုအရသာကို ခံစား စေတော်မူပြီ။

ပထမဝါကျွတ်တော်မူသော အခါ၌မူကား ဗုဒ္ဓအပါအဝင် ရဟန္တာခြောက်ကျိပ်တစ်ပါး ရှိပေပြီ။ ဗုဒ္ဓ၏အဆုံးအမ ဒေသနာများ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ဖြန့်ပွားရန်အတွက် သာသနာ့ဂိုဏ်းသားများ များစွာလိုအပ်လာပါသည်။ ထိုအတွက် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် သာသနာ့ဂိုဏ်းသားများကို စုဆောင်းတော်မူပါသည်။ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ဖြန့်ဖြူးနိုင်မှ သာလျှင် များစွာပြန့်ပွားပြီး (ဓမ္မရသ) တရားအရသာကို ဝေနေယျများစွာ ခံစားနိုင်ပေလိမ့်မည်။ ဗုဒ္ဓသည် ဝါကျွတ်ကာလရောက်သောအခါ၌ ခြောက်ကျိပ်သော သူ၏တပည့်သာဝကတို့ကို အနီးအပါးသို့ခေါ်တော်မူ၍ သာသနာပြုကကြွချီရန် မိန့်မြွက်စကား ချွေတော်မူပါသည်။

ချစ်သားတို့ လူ့ပြည်လူ့ရွာ ဖြဟ္မာ့ဘုံတိုင်အောင် တလုံးလဲလဲ တဝဲလည်လည် ကြိုးရှည်သောနွားကို လှန်ထားဘိသကဲ့သို့ လူတို့၌ ငြိရှက်ဖွဲ့နှောင်တတ်သော ကာမဂုဏ်ငါးပါး၌ တပ်ကြိုက်ခင်မင်သော လောဘ ဒေါသ မောဟ တည်းဟူသောကျော့ကွင်းကို ရှင်းရှင်းကျွတ်အောင် ငါလည်းချွတ်နိုင်ပေပြီ။ သင်တို့လည်း ချွတ်နိုင်ပေပြီ။ မကျွတ်လွတ်နိုင်ပဲ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ ပျော်ပိုက်သောသတ္တဝါတို့သည် လွန်စွာများလှကုန်သည်။ ထိုသူတို့အား စီးပွားချမ်းသာကို ပြုခြင်းငှါ ထိုထိုမြို့ရွာသို့ ဒေသစာရီ ကိုယ်စီကိုယ်ငှ သွားကြလေကုန်၊ ထိုဝဋ်ဆင်းရဲဘေးမှ ကင်းဝေးအောင် ကြံဆောင်ဖျောင်းဖျ၍ တရားဟောကြလေကုန်၊ ပါရမီရင့်မာ၍ ပညာကြီးသော သတ္တဝါလည်း ရှိပါလိမ့်မည်။ ထိုသူတို့အား တရားဟူသောမိုးဖြင့် နှိုးကြပါလေကုန်၊ ရဟန်းခွင်သို့ဝင်လိုမူကား ငါဘုရားထံသို့ မခေါ်ပဲပင် သင်တို့ ရဟန်းပြုကြလေကုန်–ဟု သရဏဂုံသုံးပါးဖြင့် ရဟန်းပြုခြင်းကို ခွင့်ပေးတော်မူ၍စေလွှတ်တော်မူ၏။

"စရထ ဘိက္ခဝေ စာရိကံ ဗဟုဇနဟိတာယ ဗဟုဇနသုခါယ လောကာနုကမ္ပာယ အတ္ထာယ ဟိတာယ သုခါယ ဒေဝမနုဿာနံ ။ မာ ဧကေန ဒွေ အဂမိတ္ထ၊ ဒေသေထ ဘိက္ခဝေ ဓမ္မံ အာဒိကလျာဏံ မဇ္ဈေကလျာဏံ ပရိယောသာနကလျာဏံ သာတ္ထံ သဗျဉ္ဇနံ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ ပရိသုဒ္ဓံ ဗြဟ္မစရိယံ ပကာသေထ ။ သန္တိ သတ္တာ အပ္ပရဇက္ခဇာတိကာ ။ အဿဝနတာယ ဓမ္မဿ ပရိဟာယန္တိ "ဟူ၍ သာသနာပြုထွက်ခါနီး တပည့်သာဝကတို့ကို ဩဝါဒစကား မြွက်ကြားတော်မူပါသည် "။ မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ သာသနာပြု ဩဝါဒကား အထူးမှတ်သားဖွယ်ရာပါပင်။

ဤနေရာ၌ ကျမ်းပြုအကျော် မဟာဂန္ဓာရုံဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် ဓမ္မကထိကအကျော် သဲကုန်းဆရာတော်ဘုရားတို့၏ မိန်းကြားချက်တို့ကို အထူးပင် သတိရမိပါသည်။ မဟာဂန္ဓရုံဆရာတော်ဘုရားကြီးက "သာသနာတည်မြဲအောင် ပြန့်ပွားအောင် သန့်ရှင်းအောင် လုပ်ဖို့ဆိုတာ အဆောက်အဦကြီးတွေက တတ်နိုင်တာ မဟုတ်ဘူး၊ ပရိယတ္တိသာသနာနှင့် ပရိယတ္တိကိုအခြေခံသော လမ်းမှန်သည့် ပဋိပတ္တိသာသနာကသာ သာသနာကိုအရှည်တည်မြဲအောင် လုပ်ဆောင်မှာဖြစ်တယ် ။ ဥပမာ–ဒုတိယသင်္ဂါယနာတင် တင်တဲ့အချိန်တုန်းက ဘုရားရှင်နှင့်တကွ ရဟန္တာကြီးများ သီတင်းသုံးနေထိုင်သွားတဲ့ သာဝတ္ထိဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်တော်ကြီး ပုပ္ဖာရုံကျောင်းတိုက်တော်ကြီးများနှင့် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်က ဝေဠုဝန်ကျောင်းတိုက်တော်ကြီးများထဲက ထင်ရှားစွာ ကိုယ်စားပြုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ ပါတာ မတွေ့ရဘူး။ အကျင့်သီလနှင့်နေတဲ့ အခြံသော သာနာ့ဝန်ဆောင်ရဟန်းတွေသာ ဦးဆောင်ပြီး သာသနာကို စောင့်ရှောက်တော်မူခဲ့ကြတာ တွေ့ရတယ်။

ယခုခေတ်ကြည့်ရင်လဲ အင်ဒိုနီးရှားတို့ အာဖဂန်နစ္စတန်တို့ အစရှိတဲ့နိုင်ငံတွေ အိန္ဒိယပြည်ကြီးတပြည်လုံး အနှံ့ ပါကစ္စတန် ပဂျဝါ အစရှိတဲ့ပြည်များမှာ ကျောက်စာသုတေသနဌာနအသီးသီးက ရှာဖွေတူးဖော်ကြရာ တစ်ပြည်

လုံးအနှံ့ ဗုဒ္ဓနှင့်ဆိုင်ရာ ရုပ်တုတော်များ ပစ္စည်းများ အဆောက်အဦများ စေတီကြီးများကို တွေ့ရသော်လည်း ပြည်သူအများမှာ ဗုဒ္ဓဘာသာဟူ၍ တစ်ယောက်မျှပင် မတွေ့ရလောက်အောင်ပင်ရှိနေပြီ မဟုတ်ပါလား။

အဲဒီတော့ သာသနာတည်ဖို့ဆိုတာ အဆောက်အဦကြီးတွေ တိုးတက်အောင် ခန့်ညားအောင် လုပအောင်ပြုနေခြင်းသည် အဓိကမဟုတ်၊ အများနားလည်နိုင်သော ပရိယတ္တိစာပေများပြန့်ပွားခြင်း မှန်ကန်သောတရားတော်များကို လေ့လာခွင့်ရခြင်း ကျင့်သုံးနေခြင်းသည်သာ ပဓာနဖြစ်တယ် ”ဟု သာသနာပြုခြင်း သာသနာပြန့်ပွားအောင် ဖြန့်ပွါးခြင်းများနှင့်ပတ်သက်၍ ပြတ်သားစွာ မိန့်ကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးအလိုအရမူ ကြီးကျယ်ခန့်ထည်လှသော စေတီတန်ဆောင်း ဂူကျောင်းကြီးများ အဆောက်အဦကြီးများ အံ့မခန်းတည်ဆောက်ခြင်းကိုပင် သာသနာပြုစစ်စစ် သာသနာ့အနှစ်ဟု ဆိုလိုနိုင်မည် မဟုတ်ပါ။

ခေတ်သစ်မြန်မာ့သာသနာသမိုင်း၌ ရှေ့တန်းမှ ဦးဆောင်ဦးရွက်ပြုလုပ်ရှိကြသော ဆရာတော်များထဲတွင် အထူးထင်ရှားလှသော သီတဂူဆရာတော်ကမူ “ဟိုနားမှာ မဖြစ်စလောက် စေတီသေးသေးလေးတည် ၊ ဒီနားမှာ ဇရပ်ကလေး သေးသေးဆောက် ၊ နောက်ပြီး ဘိုးတော်ယောင်ယောင် ၊ ဘွားတော်ယောင်ယောင် ၊ ခတ်လိုလို ၊ နတ်လိုလိုပုဂ္ဂိုလ်တွေက သာသနာပြု သာသာနာပြုဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်ကြီး ကြီးကြီးတွေ ထောင်နေကြတော့ စာသင်တိုက်ကြီးများမှာ နေ့မနား ညမအား စာသင်စာချလုပ် လုပ်နေတော်မူကြတဲ့ ဆရာတော်များ ၊ တရားဟောတရားပြလုပ် နေတော်မူကြတဲ့ဆရာတော်များက သာသနာပြုဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်တပ်စရာ မကျန်တော့ဘူး ဖြစ်နေတယ်” ရယ်လို့ ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါတယ်။ သာသနာအရေး သွေးအေး လေးဆေးမနေတတ်သော ဆရာတော်ကြီးများ၏ မိန့်ကြား ဟောပြောမှုများမှာ ရှင်းလင်းလှပါပေသည်။

ဘာသာရေးစာပေဆောင်းပါးများကို ရေးလေ့ရှိသောရဟန်းငယ်တစ်ပါးကမူ သူ၏ဆောင်းပါးစာမူတစ်ခု၌ “ဆန်းသစ်တိုးတက်လာသောယခုခေတ်၌မူ သာသနာပြုဆိုသောစကားအပေါ် ခေတ်နှင့်အပြိုင် နိုင်ငံခြားစကားတစ်လုံးတိုး၍ နိုင်ငံခြားသာသနာပြုဆိုသော ဝေါဟာရကို တွင်တွင်သုံး၍ လာကြပြန်ပါပြီ ၊ ဆေးဆရာကလည်း နိုင်ငံခြားသာသာနာပြု ၊ အင်း အိုင် နက္ခတ် ဗေဒင် နတ်တို့ကလဲ နိုင်ငံခြားသာသနာပြု ၊ ဟိုလှည့် ဒီနား ခရီးသွားတို့ကလည်း နိုင်ငံခြားသာသနာပြု ၊ အမျိုးမျိုးသော သာသနာပြုဆိုသူတွေ များသထက် များ၍လာလေပြီ ၊ ကြားသိတွေ့မြင်နေရသော လက်ရှိအခြေအနေအရမူ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနာ့ဂုဏ်ရောင်သည်ပင် ကမ္ဘာ့အလည်၌ ညာတာဝါတာ သာသနာပြုဆိုသော ပုဂ္ဂိုလ်အချို့ကြောင့် ညှိုးနွမ်းရမည့်အခြေသို့ ရောက်၍နေပေပြီ၊ တကယ့် သာသနာမပြုနိုင်ကြသည့်တိုင် မိမိတို့နှင့်ပတ်သက်ပြီး ရှိတည်ပြီး သာသနာ့ဂုဏ်ကျက်သရေ မယုတ်လျော့ဖို့ကိုတော့ သာသနာပြုအမည်ခံပုဂ္ဂိုလ်ထူးများအနေနှင့် စောင့်ထိန်းဆင်ခြင်ဖို့ အထူးပင်လိုအပ်လှပါသည် ”ဟု ရေးသားထောက်ပြခဲ့ဘူးပါသည်။

ထိုထိုသို့သောကျမ်းဂန်လာစကားများနှင့် ဆရာတော်ကြီးငယ်များ၏ မိန့်ကြားမှုများကို ထောက်ဆ၍ ကောင်းခြင်းသုံးဖြာနှင့်ပြည့်စုံသော တရားဒေသနာများကို နတ်လူအများ အကျိုးစီးပွားအလို့ငှါ ဟောပြောပြသဆိုဆုံးမခြင်း ၊ ဟောပြောပြသဆိုဆုံးမရန်အတွက် သင်အံလေ့လာ ကြိုးစားပွားများ အားထုတ်ခြင်း၊ ထိုတာဝန်များကို နေ့ညမအား ကိုယ်အားဉာဏ်အား စွမ်းပကားဖြင့် မနေမနား လုပ်ဆောင်နေကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များသည်သာ တကယ့် သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်စစ်စစ်တို့ဟု ခေါ်ဆိုရပါမည်။ ဆိုလိုရင်းမှာ ဗုဒ္ဓ၏အဆုံးအမ ဒေသနာများ မပျောက်ပျက်ရလေအောင် အဆင့် ဆင့်လက်ဆင့်ကမ်း သယ်ဆောင်လာကြသော ပရိယတ္တိဝန်ဆောင် ပဋိပတ္တိဝန်ဆောင် အရှင်မြတ်များကိုသာ သာသနာပြု ပုဂ္ဂိုလ်စစ်စစ်တို့ဟု ခေါ်ဆိုရပါမည်။ ထိုသို့ခေါ်ဆိုပါမှသာ ဆီလျော်သဘာဝလည်း ကျပေမည်။ ထိုဝန်ဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်များ မကြောင့်မကြ မတောင့်မတ လွတ်လွတ်လပ်လပ် သာသနာပြုနိုင်ရန်အတွက် ပစ္စည်းလေးပါး ဝေယျာဝစ္စစသော အားတို့ဖြင့် ထောက်ပံ့လှူဒါန်း ပံ့ပိုးနေကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များကိုလည်း ပရိယာယ်အားဖြင့် (သွယ်ဝိုက်သောအားဖြင့်) သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်တို့ဟူ၍ ခေါ်ဆိုနိုင်ပါသည်။

သို့သော် ထိုကဲ့သို့ ပရိယတ် ပဋိပတ်တာဝန်ကို စွမ်းစွမ်းတမံထမ်းရွက်နေသူတို့က မိမိတို့ကိုယ်ကိုယ် သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ အမည်ဆိုင်းဘုတ် မတပ်ကြပါပေ။ ထိုသို့သောပုဂ္ဂိုလ်များက သာသနာပြုဆိုင်းဘုတ် မတပ်ကြပါပဲလျက် သာသနာတော်သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ရန်အတွက် အထောက်အကူလည်းမရ၊ သာသနာတော်အရှည်တည်တန့် ခိုင်ခန့်ရန်အတွက်လည်း အရေးမပါလှသော မဖြစ်စလောက် ကျောင်းကလေးတွေဆောက် တောင်ကလေးတွေပြင် မဆိုစလောက်ကိုးတောင်ပြည့် ဆယ်တောင်ပြည့်စေတီလေးတွေတည်ပြီး သာသနာပြုအမည်ခံနေသူတွေနှင့်

ဓာတ်ရိုက် ဓာတ်ဆင်၊ ဗေဒင်လက်ဖွဲ့၊ အင်းအိုင်ဆေးဝါး၊ နတ်သမား ပွဲပြင်၊ သိဒ္ဓိတင် မန္တရား၊ အတိတ်ပေးသမားတို့က ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သာသနာပြုနာမည်ကြီးကြီး ခံယူနေကြသည်မှာ တွေးကြည့်ပါက ရှက်ဖွယ်လိလိပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။ အောင် ဖြစ်မှဖြစ်ရပလေဟုလည်း ညီးတွားမိရပါသည်။

ထိုမှ တဆင့်တက်၍ ဆိုရပါမူ အလွန်တရာ ကြုံကြိုက်ခဲလှသော မြတ်ဗုဒ္ဓအဆုံးအမ သာသနာတော်ကြီးနှင့် တွေ့ကြုံပြီးနေရပါလျက် မိမိတို့ကိုယ်ကိုယ်မိမိတို့ သာသာနာပြုပုဂ္ဂိုလ် စစ်စစ်ကြီးတွေဟုထင်မှတ်ပြီး ထိုမျှလောက်နှင့် လမ်းဆုံးနေကြပါမူကား "အောင် ဆုံးရှုံးခြင်း ကြီးလေစွဟု"သာ ရေရွတ်ရပါတော့မည်။ ။